

Momenteel bestuderen we het boek 'De geest uit de fles' van Ger Groot, waaruit we vragen destilleren en behandelen.

Ger Groot opent zijn rijk geïllustreerde geschiedenis van de moderne, westerse mens met de vraag: 'Wat moeten wij denken van het wezen dat biologisch omschreven wordt als *homo sapiens*?'

Homo sapiens is een benaming van een wezen dat denkt. We hebben onszelf leren zien als een door de evolutie voortgebrachte diersoort. Wij, moderne mensen, beschouwen onszelf als individuen. We zijn weliswaar rationeel, maar hebben ook onze emoties en ambities. De life sciences hebben ontdekt dat we ingewikkelde machines zijn, maar we vergeten dat terstond als we

ons op crisismomenten afvragen wat we zelf zijn en wat onze bestemming is in het leven dat we leiden.

Homo Sapiens 3.0

Zowel in zijn lezing 'De transitie naar Homo Sapiens 3.0' (2021) als in zijn boek 'Kunstmatig van nature' (2014) bespreekt Jos de Mul (Terneuzen, 1956), hoogleraar wijsgerige antropologie aan de Erasmus universiteit Rotterdam, de betekenis van recente ontwikkelingen in de robotica, de neurowetenschappen en de biotechnologie voor ons zelfbegrip, onze vrijheid en verantwoordelijkheid.

Dat de ontwikkelingen in een snel tempo gaan is duidelijk. De overgang van aap naar mens lijkt door te gaan in een overgang naar vele mogelijkheden door computertechnieken. Op biotechnologisch gebied heeft men al alternatieven ontwikkeld voor DNA, het bouwplan van het leven.

Terwijl de evolutie bestond uit natuurlijke selectie, betreden we met deze 'alien genetics' het tijdperk van kunstmatige selectie. Mogen we hiermee planten, dieren en zelfs mensen verbeteren?

Deze nieuwe technologieën vergroten niet alleen onze kennis van het leven op aarde, ze zijn al lang begonnen dit leven fundamenteel te transformeren. Dat roept heel veel vragen op over wie we zijn en wat we willen worden en of deze transformaties ethisch verantwoord zijn.

Zijn wij, 'de eeuwig toekomstige' volgens Nietzsche, hiermee op weg naar de volgende homo sapiens?